

U Z A S A D N I E N I E

Przedkładany projekt ustawy ma na celu przede wszystkim dostosowanie do polskiego porządku prawnego następujących decyzji Rady z dnia 23 czerwca 2008 r.:

- 1) decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1),
- 2) decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12),
- 3) decyzji Rady 2008/617/WSiSW w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich UE w sytuacjach kryzysowych (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008, str. 73).

W tym celu proponuje się dokonanie odpowiednich zmian w zakresie ustawy o Policji oraz ustawy o Straży Granicznej.

W art. 1 projektu zaproponowano zmianę ustawy o Policji polegającą na dodaniu rozdziału 10b „Realizacja wspólnych działań na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej”, na który składają się dwa artykuły: 145h oraz 145i (vide art. 1 pkt 2 projektu).

Podstawowym celem przyjęcia wyżej wymienionych zmian jest umożliwienie uczestniczenia policjantów i pracowników Policji we wspólnych operacjach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, na terytorium innego państwa członkowskiego. Dotyczy to sytuacji, które wymagają szybkich reakcji odpowiednich służb, takich jak potrzeba ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, zapobieganie przestępczości, zgromadzenia, imprezy masowe, klęski żywiołowe czy inne poważne zdarzenia. W takich sytuacjach nie jest zasadne tworzenie kontyngentów policyjnych, o których mowa w rozdziale 10a ustawy o Policji. Powołanie kontyngentu jest czynnością wysoce sformalizowaną, wymagającą uchwały Rady Ministrów, zarządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub decyzji Komendanta Głównego Policji, natomiast przypadki, które zostały określone w rozdziale 10b, wymagają szybkich

działań ze strony Policji. Oddelegowywanie policjantów oraz pracowników Policji do udziału w kontyngentach wiąże się także z dodatkowymi formalnościami, takimi jak badania lekarskie i zgoda wyznaczonych osób na taki wyjazd zagraniczny, zaś w przypadku pracowników cywilnych – również konieczność wykorzystania urlopu wypoczynkowego. Powyższe formalności są zbędne, gdy wyjazd policjantów i pracowników Policji miałby na celu udział we wspólnych operacjach, o których mowa w decyzjach Rady 2008/615/WSiSW i 2008/617/WSiSW. Odmienny jest także cel powoływania kontyngentów oraz kierowania funkcjonariuszy i pracowników do udziału we wspólnych operacjach. Kontyngenty służą realizacji zadań związanych z misjami pokojowymi, akcjami zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutków, akcjami ratowniczymi i poszukiwawczymi lub humanitarnymi, a także szkoleniami i ćwiczeniami policyjnymi oraz przedsięwzięciami reprezentacyjnymi. Wykonywanie wspólnych operacji, o których mowa w wyżej wymienionych decyzjach Rady, ma natomiast zastosowanie w sytuacjach niezaplanowanych, wymagających udzielenia szybkiego międzynarodowego wsparcia.

Celem artykułu 145h pkt 1 jest dostosowanie polskiego porządku prawnego do art. 17 decyzji Rady 2008/615/WSiSW, który stanowi, że właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej mogą ustanawiać wspólne patrole i innego rodzaju wspólne operacje w celu ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego oraz prewencji kryminalnej. W trakcie wskazanych działań, wyznaczeni funkcjonariusze lub inni pracownicy z pozostałych państw członkowskich uczestniczą w operacjach przeprowadzanych na terytorium danego państwa członkowskiego.

Art. 145h pkt 2 służy wdrożeniu do polskiego prawa art. 18 lit. c decyzji Rady 2008/615/WSiSW, zgodnie z którym właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej udzielają sobie wzajemnego wsparcia zgodnie z prawem krajowym w związku ze zgromadzeniami masowymi i podobnymi innymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz w związku z poważnymi wypadkami w ramach prewencji kryminalnej oraz ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego poprzez, w miarę możliwości, oddelegowanie funkcjonariuszy, ekspertów i doradców oraz dostarczanie sprzętu na wniosek państwa członkowskiego, na terytorium którego dana sytuacja występuje.

Art. 145h pkt 3 wprowadza do polskiego ustawodawstwa możliwość udzielania pomocy innym państwom członkowskim przez specjalną jednostkę interwencyjną, co zostało

uregulowane w art. 3 decyzji Rady 2008/617/WSiSW w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w sytuacjach kryzysowych.

W art. 145i zostały wskazane organy właściwe do podejmowania decyzji odnośnie wykonywania obowiązków służbowych przez policjantów lub pracowników Policji poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Proponuje się, by w przypadku wspólnych patroli lub innego rodzaju wspólnych działań podejmowanych w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości decyzje podejmował Komendant Główny Policji. Chodzi w tym przypadku o decyzję określającą zakres, warunki współpracy w jednej z przewidzianych form, a nie indywidualne polecenie skierowania do konkretnie wskazanych policjantów dotyczące wykonania zadań, które będzie wydawał właściwy przełożony.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze zarządzenia, określałby udział funkcjonariuszy Policji poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, związanego ze zgromadzeniami, imprezami masowymi lub podobnymi istotnymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz poważnymi zdarzeniami, a także w przypadku konieczności udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną.

Poza przepisami wynikającymi bezpośrednio z ww. decyzji Rady konieczne jest ponadto dokonanie zmian w ustawie o Policji, które umożliwią właściwe wdrożenie tych przepisów oraz zapewnią ich spójność z innymi przepisami dotyczącymi działania Policji, w szczególności w zakresie uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji współpracy służb policyjnych UE (vide zmiana zawarta w art. 1 pkt 1 projektu), analogicznie jak ma to miejsce w przypadku zmian wprowadzanych odnośnie Straży Granicznej.

Art. 2 projektu – zmiany w zakresie ustawy o Straży Granicznej

W dodawanym rozdziale 14c zaproponowano wprowadzenie do ustawy o Straży Granicznej regulacji dotyczącej udziału funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej we współpracy transgranicznej państw Unii Europejskiej (art. 2 pkt 6

projektu). Zmiana ta wiąże się z koniecznością dostosowania prawa krajowego do decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008, str.1) oraz decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008 str.12).

W projekcie ustawy zawarte jest odesłanie do przepisów decyzji Rady 2008/615 określającej formy realizacji zadań, w których uczestniczyć będą funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej (art.147s). Są nimi wspólne patrole i innego rodzaju wspólne operacje służące ochronie porządku, bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości (art.17 ust. 1 decyzji 2008/615) oraz udzielania wsparcia w związku ze zgromadzeniami, imprezami masowymi oraz innymi istotnymi wydarzeniami (art. 18 decyzji 2008/615). Podkreślić należy, że formy działań prowadzonych na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, w których uczestniczyć będą funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej wynikają bezpośrednio z decyzji 2008/615. Projekt określa organy Straży Granicznej właściwe w sprawie udziału Straży Granicznej w realizacji zadań określonych w decyzji 2008/615 (art.147t). Kryterium, w oparciu o które określono podział właściwości pomiędzy Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz komendantów oddziałów Straży Granicznej, jest podległość organizacyjna funkcjonariuszy skierowanych do wykonywania zadań określonych w decyzji 2008/615. Ponadto przewiduje się możliwość podjęcia przez Komendanta Głównego Straży Granicznej decyzji o kierowaniu funkcjonariuszy i pracowników do wykonywania zadań z decyzji 2008/615, gdy organ ten uzna, iż jest to niezbędne. Do funkcjonariuszy skierowanych do wykonywania zadań określonych w decyzji 2008/615 stosowane będą przepisy dotyczące delegowania zawarte w art. 40 ustawy o Straży Granicznej. Okres delegowania nie będzie mógł być, zgodnie z projektowanym art. 40, dłuższy niż 6 miesięcy.

Projekt przewiduje ponadto odpowiednie stosowanie do funkcjonariuszy wykonujących zadania określone w dodawanym rozdziale przepisów dotyczących kontyngentów Straży Granicznej: art. 147h ust. 1 (dotyczącego uposażenia i innych należności pieniężnych),

art. 147j ust. 2 (turnusy leczniczo-profilaktyczne) oraz art. 147h ust. 2 (świadczenia z tytułu uszczerbku na zdrowiu).

Zgodnie z art. 20 decyzji 2008/615 funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej wykonujący zadania na terytorium innego państwa Unii Europejskiej korzystać będą z takiej samej ochrony i pomocy, jak funkcjonariusze państwa przyjmującego. Podlegać będą oni, zgodnie z art. 17 ust. 2 decyzji, prawu przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Do odpowiedzialności cywilnej za szkody stosowane będą zasady określone w art. 21 – odpowiada za nie państwo wysyłające (operacje wykonywane na mocy art. 17) lub państwo przyjmujące (operacje wykonywane na podstawie art. 18).

Poza przepisami wynikającymi bezpośrednio z ww. decyzji Rady konieczne jest ponadto dokonanie zmian w ustawie o Straży Granicznej, które umożliwią właściwe wdrożenie tych przepisów oraz zapewnią ich spójność z innymi przepisami dotyczącymi działania Straży Granicznej, w szczególności w zakresie uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji współpracy służb granicznych UE:

- 1) zmiana zawarta w art. 2 pkt 1 projektu wynika z faktu, iż przepisy ogólne ustawy o Straży Granicznej nakładają na Straż Graniczną obowiązek realizacji zadań wynikających z umów i porozumień międzynarodowych (art. 1 ust. 2b) oraz współdziałania w zakresie ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego z organami ochrony granic innych państw (art. 1 ust. 3). Powyższe regulacje, ze względu na obecność Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, wymagają zmiany polegającej na wskazaniu przepisów prawa Unii Europejskiej jako tytułu prawnego zadań wykonywanych przez Straż Graniczną (nowe brzmienie art. 1 ust. 2b oraz właściwych organów i instytucji Unii Europejskiej jako podmiotów, z którymi współdziała Straż Graniczna w zakresie ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego (nowe brzmienie art. 1 ust. 3));
- 2) zmiana zawarta w art. 2 pkt 2 projektu polega na wskazaniu organów i instytucji Unii Europejskiej jako podmiotów, z którymi prowadzona jest współpraca (m.in. Agencji „FRONTEX”);
- 3) zmiana zawarta w art. 2 pkt 3 projektu polega na nadaniu nowego brzmienia art. 9 ust. 7 pkt 1 i 2.

Przedmiotowa zmiana uwzględnia wykonywanie zadań przez Straż Graniczną poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wspólnych operacji, o których mowa w decyzji Rady 2008/615/WSiSW oraz kontyngentów Straży Granicznej i zespołów szybkiej interwencji na granicy – nowe brzmienie pkt 1 w ust. 7 art. 9. Analogicznie zmienia się pkt 2 w ust. 7 art. 9 odnoszący się do pełnienia służby przez funkcjonariuszy, w tym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Proponuje się dookreślenie zakresu swobody regulacyjnej poprzez wskazanie, że obejmuje ono materię nieobjętą innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy oraz przepisami prawa Unii Europejskiej.

- 4) zmiana zawarta w art. 2 pkt 4 projektu polega na nadaniu nowego brzmienia art. 40. Nowa regulacja dotycząca przenoszenia oraz delegowania funkcjonariuszy dostosowuje przepisy w tym zakresie do potrzeb Straży Granicznej, w tym poprzez określenie zasad delegowania do wykonywania zadań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zachowując przepisy gwarancyjne dla funkcjonariuszy. W projekcie przewidziano możliwość przenoszenia funkcjonariuszy do pełnienia służby w tej samej miejscowości, w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej (ust. 1). Zgodnie z projektem czas delegowania wynosi 6 miesięcy, w przypadku delegowania do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej, innej miejscowości lub poza terytorium państwa. Zachowana zostaje regulacja, zgodnie z którą kolejne przeniesienie do pełnienia służby albo delegowanie do czasowego pełnienia służby w okresie 2 lat od zakończenia delegowania lub przeniesienia może nastąpić tylko za pisemną zgodą funkcjonariusza (ust. 3). Przepisy dotyczące organów właściwych w sprawach przenoszenia oraz delegowania dostosowane zostają do projektowanych regulacji w zakresie użycia funkcjonariuszy na terytorium państw Unii Europejskiej (ust. 4), w tym do nowych zadań wynikających ze współpracy określonej decyzjami Rady 2008/615/WSiSW i 2008/616/WSiSW. Zmienione zostały przepisy zawierające upoważnienia do wydawania rozporządzeń. Zakres przedmiotowy upoważnienia z art. 40 ust. 5 obejmuje określenie należności funkcjonariuszy delegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa, w ramach wykonywania zadań określonych w umowach międzynarodowych (obowiązujący art. 40 ust. 3). Upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia zawarte w art. 40 ust. 6 (obowiązujący art. 40 ust. 4) dotyczące dodatkowych świadczeń opieki zdrowotnej

w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa obejmuje wszystkich funkcjonariuszy wykonujących zadania poza granicami państwa.

- 5) zmiana zawarta w art. 2 pkt 5 projektu polega na dodaniu rozdziału 14b „Udział Straży Granicznej we wspólnych działaniach koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej”.

Przyjęcie regulacji dotyczącej udziału Straży Granicznej w działaniach koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej w proponowanym kształcie umożliwi pełne i płynne uczestnictwo Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji współpracy służb granicznych Unii Europejskiej prowadzonej na podstawie przepisów prawa unijnego. Współpraca ta dotyczy zarówno udziału we wspólnych działaniach, które mają charakter prewencyjny wobec zagrożeń przewidzianych na podstawie analizy zagrożeń, jak również ewentualnych sytuacji kryzysowych, których rozmiary przekraczałyby możliwości kadrowo-sprzętowe krajowych służb granicznych.

Projektowane rozwiązania umożliwiają działania Straży Granicznej na terytorium innych państw Unii Europejskiej, a także korzystanie z ewentualnego wsparcia innych państw unijnych w sytuacji krytycznej, co ze względu na długość sektora zewnętrznej granicy Unii Europejskiej, za którą bezpośrednią odpowiedzialność ponosi Rzeczpospolita Polska, ma szczególne znaczenie.

Art. 3 projektu – zmiany w zakresie ustawy o ochronie granicy państwowej
Projektowana regulacja wprowadza zmiany w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej w przepisie dotyczącym uprawnień funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej, którzy wykonują, w ramach działań prowadzonych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, zadania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Obejmuje nim prowadzenie wspólnych operacji w zakresie określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2007/2004 (nowe brzmienie art. 17d). Z powyższym łączy się powierzenie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej wykonywania zadań krajowego punktu kontaktowego

właściwego w sprawach komunikacji z Agencją Frontex w sprawach dotyczących prowadzenia wspólnych operacji (nowe brzmienie art. 17e).

Art. 4 projektu – zmiany w zakresie ustawy o broni i amunicji

Projektowana regulacja wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, poprzez nadanie nowego brzmienia art. 3 pkt 2a. Proponuje się wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym do funkcjonariuszy straży granicznych państw UE stosowane będą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisy obowiązujące funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie dotyczącym transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji.

Art. 5 projektu – ma na celu utrzymanie w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 40 ust. 3 i 4 ustawy o Straży Granicznej do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.

Przedmiotowa regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia ustawy

Celem wprowadzenia ustawy jest włączenie do ustawodawstwa polskiego regulacji dotyczących udziału:

1. funkcjonariuszy i pracowników Policji we wspólnych operacjach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w decyzjach Rady 2008/615/WSiSW, 2008/616/WSiSW i 2008/617/WSiSW;
2. funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej we wspólnych operacjach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w decyzjach Rady 2008/615/WSiSW i 2008/616/WSiSW.

Ponadto celem jest uregulowanie w ustawach: o Policji oraz o Straży Granicznej współpracy z organami i instytucjami Unii Europejskiej oraz zapewnienie spójności z przepisami dotyczącymi działania Straży Granicznej, w szczególności w zakresie uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji współpracy służb granicznych UE.

2. Podmioty, na które będzie oddziaływać akt prawny

Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływać na realizację zadań przez funkcjonariuszy i pracowników Policji oraz komórki organizacyjne Policji, funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej oraz jednostki organizacyjne Straży Granicznej, jak również funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

3. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zgodnie z postanowieniami

ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) – nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów. Projekt został przesłany do zaopiniowania przez NSZZ Policjantów oraz NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej, które nie zgłosiły uwag w przedmiotowym zakresie.

4. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora publicznego

Wejście w życie projektowanej regulacji mającej na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW oraz decyzji Rady 2008/617/WSiSW w zakresie umożliwiającym udział polskich funkcjonariuszy lub pracowników w realizacji wspólnych operacji lub udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną na terytorium innych państw, należy rozpatrywać w kategoriach dodatkowych możliwości współpracy polskich służb z partnerami zagranicznymi. Od strony polskiej będzie zależało, czy funkcjonariusze i pracownicy Policji czy Straży Granicznej będą uczestniczyć w danej wspólnej operacji lub operacji jednostek specjalnych poza granicami RP. Jest to kwestia oceny możliwości udzielenia pomocy innemu państwu oraz zasad jej udzielenia i rozliczenia.

Należy tutaj dokonać rozgraniczenia na realizację wspólnych operacji i udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną.

W przypadku wspólnych operacji wskazać należy, iż zgodnie z art. 34 decyzji Rady 2008/615/WSiSW, każde państwo członkowskie ponosi koszty operacyjne poniesione przez jego organy w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji. Przepis ten zakłada również, że w szczególnych przypadkach zainteresowane państwa członkowskie mogą uzgodnić odmienne ustalenia. W tym miejscu należy również zwrócić uwagę na art. 17 decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, zgodnie z którym przed rozpoczęciem danej operacji właściwe organy państw członkowskich dokonują pisemnych lub ustnych ustaleń, w których można określić szczegóły, takie jak m.in. aspekt logistyczny działań w odniesieniu do transportu, zakwaterowania i bezpieczeństwa oraz podział kosztów wspólnej

operacji, jeżeli jest inny niż określono w art. 34 zdanie pierwsze decyzji Rady 2008/615/WSiSW.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż zasadą jest pokrywanie kosztów operacyjnych własnych funkcjonariuszy przez państwo wysyłające, ale nie ma przeszkód, aby państwa umówiły się co do innego podziału kosztów. Oznacza to, że w sytuacji gdy do strony polskiej wpłynęły wnioski o wsparcie innego państwa w formie wspólnej operacji, a strona polska nie będzie dysponować odpowiednimi środkami finansowymi na pokrycie kosztów operacyjnych, to wówczas będzie mogła uzależnić swoje wsparcie od pokrycia tych kosztów przez stronę wnioskującą. W wariantcie pesymistycznym, tj. braku porozumienia stron co do kosztów, wspólna operacja nie będzie zrealizowana. Z powyższego jasno wynika, że o kosztach zawsze decydują państwa uczestniczące we wspólnej operacji. Nie ma zatem możliwości automatycznego ponoszenia kosztów przez którąkolwiek ze stron. Należy mieć również na uwadze fakt, iż nie jest możliwe określenie, jak często będą do Polski trafiać wnioski o realizację wspólnych operacji.

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż zarówno jednostki przygraniczne Policji, jak i Straży Granicznej na podstawie obowiązujących umów międzynarodowych prowadziły wspólne operacje w kształcie zbliżonym w planowanej regulacji. Działania te polegały przede wszystkim na realizacji wspólnych patroli, pościgów transgranicznych, obserwacji transgranicznych, zabezpieczania imprez masowych, a także organizacji i realizacji wspólnych ćwiczeń. Wydatki na te cele kształtowały się w 2009 r. w Policji w wysokości około 136 139,00 zł, a w Straży Granicznej ok. 120 000 zł. Z uwagi na fakt, iż obowiązujące w ww. służbach zasady sprawozdawczości nie przewidują wyodrębniania w klasyfikacji wydatków budżetowych pozycji takich, jak wspólne operacje czy też ich poszczególne rodzaje, wyliczenia te należy traktować orientacyjnie z założeniem dużego marginesu błędu. Ponadto należy wskazać, iż podane koszty obejmują zarówno działania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i poza jego granicami. Z uwagi na ułatwienia w organizacji i realizacji wspólnych operacji, jakie wiążą się z wejściem w życie projektowanej regulacji, w tym umożliwienie udziału w nich również jednostek spoza obszarów przygranicznych, należy spodziewać się zwiększenia tej kwoty w zakresie, w jakim będzie to możliwe w ramach środków budżetowych

przekazanych na funkcjonowanie Policji, a jednocześnie w jakim wynikać będzie to z rzeczywistych potrzeb prowadzenia współpracy w takich formach.

W kwestii udziału polskich funkcjonariuszy i pracowników w ramach udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną wskazać należy, iż art. 1 decyzji Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich UE w sytuacjach kryzysowych stanowi, że takie wsparcie jest możliwe wówczas gdy wnioskujące państwo członkowskie zwróciło się z taką prośbą i jeśli druga strona zgodziła się na podjęcie tych zadań w celu zareagowania na sytuację kryzysową. Ponadto art. 3 wspomnianej decyzji Rady stanowi, że właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego może zaakceptować albo odrzucić taki wniosek lub zaproponować inny rodzaj pomocy. Decyzja Rady 2008/617/WSiSW określa również jasno kwestię kosztów, stanowiąc w art. 6, że o ile zainteresowane państwa członkowskie nie uzgodnią inaczej, wnioskujące państwo członkowskie pokrywa koszty operacyjne – w tym koszty transportu i zakwaterowania – poniesione przez specjalne jednostki interwencyjne wezwanego państwa członkowskiego.

Z powyższego wynika, iż samo wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje żadnych kosztów dla budżetu państwa. Koszty te mogą się pojawić w sytuacji, gdy odpowiednie organy państw członkowskich UE zdecydują się wystąpić do strony polskiej z wnioskiem o udzielanie pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną, a strona polska zgodzi się na odstąpienie od zasady finansowania wyrażonej w art. 6 decyzji Rady 2008/617/WSiSW. Nie należy się również spodziewać istotnych kosztów związanych z organizacją wspólnych spotkań, szkoleń i ćwiczeń jednostek specjalnych, ponieważ art. 5 decyzji Rady 2008/617/WSiSW stanowi, że mogą być one finansowane w ramach możliwości oferowanych przez unijne programy finansowe przewidujące dotacje z budżetu Unii Europejskiej. Wskazać należy, iż takie działania miały już miejsce w 2009 r. i polegały na uczestnictwie funkcjonariuszy Biura Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji w ćwiczeniach z podobnymi jednostkami z innych państw UE (łącznie 60 osób). Ćwiczenia pod nazwą „BOMB MAY 09” trwały 3 dni, a ich koszt wyniósł około 30 000 euro i został pokryty z funduszy UE.

Nie można na chwilę obecną oszacować, jak często i czy w ogóle do strony polskiej będą kierowane wnioski o udział polskich funkcjonariuszy i pracowników w ramach udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną. Fakt, iż zdecydowana większość państw UE posiada własne jednostki specjalne pozwala przypuszczać, że istnieje bardzo małe prawdopodobieństwo otrzymania takiego wniosku przez stronę polską.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość oraz funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie oddziaływać na sytuację i rozwój regionalny.

05/18rch